

Telegraful Român

Abonamentul:

Pe un an 32 coroane.
Pe șase luni 16 cor. — Pe trei luni 8 cor.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor, după învoială

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Avantgarda armatei române

Eri pe la ceasurile 10 anunță o știre telegrafică din Făgăraș, că avantgarda armatei române va intra după amiazi în gara Sibiului. Știrea se lăță în oraș cu iuțea fulgerului, punând într-o vie agitație întreg publicul românesc.

În scurtă vreme orașul e pavoazat în toată frumusețea. Ghirlande de brad, steaguri mari și mici împodobesc strădele și piețele.

La 3 ore apar călărașii din maier. Români chipeși pe cai împodobite de sărbătoare. Străbat în ordine exemplară străzile principale ale Sibiului în ciuda multor concetățeni cari îi priveau și acum cu ochi răi.

Tot cam în aceeași vreme iese din strada Brukenthal, de azi strada «Gh. Lazar» reuniunea meseriașilor noștri treji și harnici — în frunte cu președintele V. Tordășianu și secretarul St. Duca și în sunetul fermecătoarelor cântări naționale și sub falfaierea flamurilor tricolore, improvizază o splendidă defilare.

*

Gara și piața din fața gării geme de lume. Sunt mii de români așteptând trenul care aduce primul batalion al vitezei armate române. E legiunea română sub conducerea harnicului și aglului căpitan Dr. Ghița Măcelar, substitutul comandantului, fanfara legiunii, corul mixt al profesorului T. Popovici, președintele sfatului național com. d-l Andreu Bârsean, ministrul de război Dr. St. C. Popp, ministrul finanțelor Dr. Aurel Vlad, ministrul comunicației Dr. R. Boilă și generalul Boier.

La orele 9 seara trenul intră în gară. Corul și fanfara cântă imnul regal. Comandantul legiunii Dr. Gh. Măcelar face prezentarea militară. Comandantul batalionului 10 de vânători, colonelul Mărescu trece în revistă compania legionarilor și în urmă se prezintă împreună cu ofițerii mai înalți ministrului de război și celorlalți miniștri. Văzduhul clocotea de urale la adresa armatei române și a Casei Domnitoare.

Aici venerabilul președinte al «Asociației» d-l Andreu Bârseanu salută stăpânit de o adâncă emoțiune armata română, într-o vorbire plină de tineresc avânt, o vorbire de toată frumusețea. «Armata română», spune între altele, asemenea Făt-frumosului din povești de trei ori a încercat să străbată pe tărâmul celalalt pentru a desrobi frumoasa Consinzeană — Ardealul din stăpânirea bălaurului cu 12 capete. Acum a treia oară a biruit cu ajutorul lui Dumnezeu toate piedecile, ne-a izbăvit de stăpânirea nefirească și de acum înainte una vom fi toți românii, într-o singură țară și sub o singură stăpânire. Mai bine ne

desființăm, decât să ne mai despărțim vreodată!»

Răspunde colonelul Mărescu: Regimentele românești străbat acum pentru a treia oară câmpia Șelimbărului. Acum ca izbăvitori pentru totdeauna. Batalionul 10 de vânători — vine ca avantgarda vitezei armatei române și aduce venind în numele libertății și dreptății, salutul viteazului și înțeleptului ei căpitan, a M. Sale Regelui Ferdinand. — (Ovații nesfârșite la adresa Casei Domnitoare).

Corul și întreg publicul cântă «Deșteaptă-te Române».

Iar ofițerii batalionului conduși de ofițerii legiunii intră în oraș, unde în restaurantul hotelului «Bulevard» îi așteaptă dânel dat de ministrul nostru de război.

La orele 11, trenul cu batalionul român al vânătorilor pleacă mai departe spre Vințul de jos.

Doi ani

În ziarul bucureștean *Dacia*, ai cărui directori sânt Al. Vlașcă și I. Al. Brătescu-Voinești, citim, despre durerile ultimilor doi ani, următoarea descriere:

Azi — în 6 Decembrie n. 1918 — se împlinesc doi ani, de când capitala țării a fost pângărită de primii pași ai dușmanului biruitor. Doi ani de suferință amară, ce până la sfârșitul vieții nu se va șterge din mintea acelor, pe cari moartea i-a ocolit.

Pentru cei plecați, ori iadul frontului, ori pribegia, cu întregul ei cortegiu de lipsuri și de mizerii, necontenita amenințare a peirii de gloanțe pentru unii, de molimi pentru alții, dorul de căminul părăsit, lăsat pradă năvălitorilor, și de cei rămași în urmă, dela care nu putea pătrunde nici umbra unei știri, sfâșietoarea vedenie a convoiurilor de mutilați, hărtâniți și prăpădiți, și mai pe sus de toate amărăciunea înfrângerii, nodul înăbușitor al sentimentului spulberării unei aspirații mărețe și legitime, amărăciunea temei că atâtea vieți scumpe se vor fi stins, atâtea oameni valizi vor fi rămas schilozi pentru tot restul vieții, și atâtea jale și ruine se vor fi vărsat peste țara noastră în zadar...

Pentru cei rămași aci, dorul de cei plecați, frământarea lipsei de știri despre dânșii, privații de tot felul și mai pe sus de toate imensa durere de a vedea dușmanul biruitor pătrunzându-ți în casă cu brutalitate și pâlmuindu-ți inima zdrobită cu surâsul său trufaș și batjocoritor, durerea vecină nebuniei de a vedea, fără putință de protestare, cum te umilește la fiecare pas, cum îți jăfuește țara, cum zmulge ultima bucățică de pâine din gura copilului flămând, pentru a se hrăni pe sine și pe ai săi; și iarăși tortura temei că nu cumva tot acest urias val de durere să se fi revărsat peste țara ta în zadar...

Doi ani, nu de vis îngrozitor, ci de realitate înfiorătoare. Și iată că au trecut, — și unde să găsim cuvintele de umilire și cucernică mulțumire către Domnul, că durerile noastre n'au fost în zadar?

Țara noastră, doi ani de zile călcată în picioare, iese mărită, — neamul nostru, atâtea veacuri robii străinilor, iese întregit și fiecare din noi simțim că amărăciunea durerilor îndurate a adus cu dânsa un spor de conștiință publică, care nu va îngădui dănuirea felului de cărmuire de până ieri.

Cu inima plină de o pioasă recunoștință pentru cei ce și-au pierdut viața, sau o parte a trupului lor în fiorosul război și pentru tovarășii noștri de luptă, dându-ne seama cât de darnic răsplătitoare a fost soarta cu noi, să zicem cu înțeleptul: *Binecuvântată să fie nenorocirea care a trecut.*

Al copilăreasca iluzie a celor ce credeau că țara și neamul nostru ar fi putut realiza fără jertfe fericirea de azi și copilăreasca judecată că, dacă această absurdă presupunere s'ar fi putut realiza, ar fi fost spre binele nostru!

Cum, două țări, cu formă de guvernământ medievală, reprezentând în domeniul social ce au fost ictiozaurii în domeniul biologic, se ridică cu o putere pregătită 50 de ani și în baza odioasei lozinci că *forța trebuie să primeze dreptul*, pleacă să zdrobească lumea sub pumnul lor de fier; împotriva lor se ridică o coaliție formidabilă, cu lozincă *desrobirii popoarelor* și a recunoașterii dreptului lor de viață proprie; și noi, a căror jumătate de neam zăcea de veacuri sub robie, putem rămâne nepăsători, așteptând ca întregirea neamului să ne vie pe de-a gata, fără jertfe? Presupunerea pare atât de absurdă, încât te jenezi s'o discuți serios.

Și chiar dacă această absurdă presupunere ar fi fost realizabilă, ea n'ar fi fost de dorit. Binele necăștigat cu jertfe, nu se prețuește, — se disconsideră și se risipește ca o avere moștenită din senin; cel câștigat cu sudoarea frunții și cu trudnică muncă se păstrează și se apără cu grijă.

Și apoi fiorosul război în care ne-am aruncat, nu era numai războiul desrobirii neamului nostru, era războiul întregii omeniri. Purtându-l am slujit nu numai țara și neamul nostru, ci întreaga umanitate; înfruntând și îndurând urgiile lui, ajutând la triumful dreptății pe lume, am câștigat un titlu de nobleță, valabil pe piața morală a întregii omeniri.

Și, — precum ziceam în vremea când splendida realitate de azi nu era decât un vis, — azi când legitima și nobila aspirație de veacuri a neamului nostru s'a împlinit, să facem legământ, și jurământ să punem, că noi nu ne vom purta cu străinii încorporați în România mare, așa cum s'au purtat ei cu frații noștri; — jurământ să pu-

nem că nu-i vom ură, nu-i vom nesocoti și nu-i vom prigonii; că, dimpotrivă, ne vom purta cu ei în așa fel, încât să-i facem să înțeleagă toată vinovăția cărmuirii lor trecute, care cultivând religia urei celorlalte neamuri i-a atârnat la război, și să nu regrete niciodată lipirea lor la o țară bună, hotărâtă să cultive religia iubirii.

Brătescu-Voinești.

O ligă ungurească face „istorie“

S'a înființat în Budapesta o *ligă maghiară*, care și-a pus drept țintă apărarea integrității Ungariei vechi și învechite.

Primul rod al activității legii este o *foaie volantă*, din care, după *Budapesti Hir-lap*, reținem următoarele cuminenții:

Nimic mai ușor — scrie liga — de cât a dovedi, că românii (adecă valahii — az oláhok) n'au locuit pe teritoriul de astăzi în vremea când ungurii au cucerit țara. Numirile de localități sânt probă învederată(?) că valahii s'au străcurat(!) numai după sosirea ungurilor și sașilor în țară. Valahii au schimonosit numirile satelor ungurești, (Care anume sate?) și au valahizat sub domnia Habsburgilor o mulțime de maghiari. (Țăranii incuți și săraci au desnaționalizat pe domniul culți și bogați maghiari? — asta ar dovedi puterea de viață a țaranului român). De alt fel poporul valah trăește *într-o adâncă ignoranță* (mélységes tudatlanságban), încât nu i se poate vorbi(!) despre dispunerea de sine a popoarelor, (ci trebuie ținut mai departe în starea de slugă). Poporul valah nici azi nu citește gazete, (adevărat, gazete maghiare nu citește; dar citește românești, doar însuși ministrul unguresc se îngrijește de foaia «patriotică» *Poporul*).

Foaia volantă repetă în sfârșit «cruzimile» dela 1784 și 1848 și 1849 săvârșite de valahii împotriva ungurilor, cari s'au purtat atunci, firește, ca «mielușei» cei mai nevinovați, n'au chinuit și n'au omorât nici un român, Doamne păzește...

Liga maghiară poate să facă mai departe «istorie» de felul acesta.

Lumea străină știe ce însemnează Stat maghiar, și vede, că nici sub noua firmă, de Republică maghiară, năravurile nu se schimbă cătuș de puțin, ci ungurimea cu opt-milioane socotește că se poate înstăpâni și mai departe asupra popoarelor nemaghiare în număr de cel puțin 10 milioane.

Pentru orfanii preotului împușcat

La colecta deschisă cu gând de a veni în ajutorul celor șapte orfani nevrâstnici și a văduvei preotului *Ioan Opris*, fost paroh al Cristiișului și membru al sfatului național român din Turda, a contribuit:

Cornel Pop, paroh în Părău, 12 cor.

Dăruiri se mai primesc la redacția ziarului nostru.

Convocare

In pragul marilor evenimente, cari sunt chemate a pune bazele noului stat roman

Consiliul tehnic central român
convoacă

Congresul tuturor inginerilor și oamenilor de specialitate tehnică

(poșta, telegraf, comunicație, întreprinzători etc.) români din Transilvania, Ungaria și Bănat

pe ziua de Luni, 16 Decembrie st. n. la Sibiu.

Congresul se va începe la 10 ore înainte de masă în sala «Asociațiunii». Participanții sunt rugați, întrucât se poate, să sosească încă Duminică. Rugăm tot românul să răspundă acestei convocare între inginerii și oamenii de specialitate tehnică, fiindcă noi nu avem toate adresele.

Rugăm participarea tuturor, căci în congresul acesta se vor pune bazele tuturor acțiunilor tehnice.

Pentru Consiliul tehnic central român:

Enea Grăpini. I. Victor Vlad.

Consiliul dirigent român. Sibiu, strada
Cisnădiei 4-6

Provocare

Toți funcționarii români cari sânt de prezent în serviciul ministerului de finanțe respective a oficiilor de finanțe supuse republicei maghiare, sânt invitați, să se anunțe imediat fie în persoană, fie în scris, la șeful resortului de finanțe, român pentru a fi trecuți în serviciul acestui resort.

Pentru orientare sânt încunștințați, că toți anii de serviciu li se vor socoti și li se asigură cel puțin salariul acela, de care au beneficiat până acum.

Sibiu, la 11 Decembrie 1918.

Dr. Aurel Vlad,
șeful resortului de finanțe.

Aviz!

pentru începerea cursurilor la Prima școală ardeleană de stenografie românească în Sibiu

Cu ocazia adunării naționale dela Alba Iulia, unde subsemnatul am funcționat singur ca stenograf român, mi s'a cerut din multe părți, să deschid o școală de stenografie românească.

În urmăre îmi iau voie a comunica tuturor intelectualilor noștri, cari înțeleg necesitatea și foloasele stenografiei, și în special ale stenografiei românești, că voi începe un ciclu complet de prelegeri de stenografie românească la 22 Ianuarie 1919 st. n. în Sibiu, sub egida și sub controlul «Asociațiunii».

Grupând participanții și participantele în grupe după gradul studiilor terminate, intenționez a face instrucția în mod paralel pentru trei grupe astfel, ca fiecare grupă să fie ocupată în câte două zile pe săptămână și anume dela 3-5 ore p. m.

Instrucția va ținea trei luni, cu observarea că participanții, cari din cauze neprevăzute ar fi siliți să întrerupă cursul, sau nu ar fi destul de bine pregătiți pentru a putea corăspunde cerințelor de examen la încheierea celor trei luni, se vor admite fără taxă deosebită la continuarea instrucției în proximal curs de alte trei luni.

Examenul de încheiere este obligatoriu pentru toți participanții fără deosebire și se va ține sub controlul unui juriu de examinare, care va fi chemat să verifice:

a) alegerea textului de dictat la examen, astfel, ca participanților să le fie absolut necunoscut,

b) manuirea sistemului cu o iușeală de 120 silabe la minut, dictate fluent în curs de 20 minute,

c) transcrierea imediată a stenogramei scrise de altă mână,

d) confrontarea transcrierii cu textul dictat.

Ceice doresc a participa la acest curs, sânt rugați să se anunțe la subsem-

natul cel mai târziu până la 16 Ianuarie st. n. 1919. Taxa este de Cor. 120— pentru fiecare participant, fără deosebire, și trebuie plătită întreagă anticipativ.

Pentru formarea unei garde de stenografi români de încredere, dar și cu considerare la viitorul școlii și al reuniunii noastre de stenografie, ce o proiectăm, condițiile nu pot fi mai ușoare, dar nici mai grele.

La popoarele civilizate și libere stenografia e o armă de cultură națională foarte răspândită și noi în special avem datorința să cultivăm o stenografie românească bună.

Sibiu, la 6 Decembrie n. 1918.

Vasile Vlaicu m. p.,
funcț. sup. la «Banca
Gen. de Asigurare».

Văzut:

Andrei Bârseanu m. p.,
prezid. «Asociațiunii».

Știrile zilei

Un prim-ministru despre maghiari. Ministrul prezident ceh Kramars a declarat unui ziarist, că nu-i pare rău nici decum de soarta Ungariei, care a voit să poarte război. Ungaria a apăsât toate națiunile mai rău decât Austria. Față de sârbi s'a purtat mizerabil. Maghiarii cerșesc milă astăzi, când le merge rău; ei însă au rămas surzi, când națiunile prigonite cereau milă.

Comite suprem în Torontal. Ministrul de interne sârbesc din Neoplanta, Pavlas, a sosit la Becicherecul mare în automobil și a adus cu sine numirea avocatului Dr. Slavko Jupanski de comite suprem în comitatul Torontal. Instalarea s'a făcut la moment.

Congresul de pace și Kulturgylet-ului dela Cluj. O adunare ținută Duminică în Budapesta de câțiva unguri și sacui de importanță lui Jancsó Benedek și Nagy Gyögy — atâta tot! — a hotărât nu tocmai cu multă armonie, între alte lucruri năzdrăvane, să ceară dela Kulturgylet (numită Emke) să pregătească lista satelor maghiare valahizate și s'a înaintez conferenței de pace. Așa voiesc, pe semne, mințoșii aderenții ai lui Jancsó și Nagy să dovedească francezilor puterea de viață a românilor.

Aceiași aderenți mai cer dela Emke să trimită la congresul de pace o altă listă «cu numele familiilor maghiare omorate de români în anii 1848-49.» — Nu ne rămâne, decât să răspundem și noi, publicând un registru «cu numele familiilor române omorate de unguri în anii 1848-49.» — un registru care va fi la orce întâmplare mai adevărat decât cel unghuresc.

† Mihail Ganea. Despre moartea vrednicului preot ni se scriu următoarele:

Luni, în 2 l. c. s'a stâns din viață preotul Mihail Ganea din Veneția de jos. Liberat după 2 ani de închisoare din temnița din Cluj, părintele Ganea n'a avut fericirea să se bucure multă vreme de idealul pentru care a suferit, căci moartea nemiloasă l'a luat din mijlocul nostru. Vestea aceasta ni-a pricinuit o adâncă durere tuturor celor ce l'am cunoscut. Prin moartea acestui păstor pierdem nu numai pe unul din preoții noștri harnici, dar pierdem și un adevărat intelectual dela sate, care cu graul și prin fapte și-a împlinit cu credință chemarea.

Om de inimă, preotul Ganea și-a făcut datoria nu numai între «hotarele legii», dar pătruns de măreția vremilor prin care trecem, în toate manifestările sale a fost și «preotul ca crucea'n n frunte», care a făcut și pe alții să se încălzească de idealul ce azi ne stăpânește deopotrivă.

Turma-i credincioasă, corul ce a cântat cântările funebrele, și noi toți cari cu lacrimi și cu durere l'am petrecut la odihna de veci, dovedesc pe deplin golul ce lasă în urmă-i.

Dormi în pace, suflet ales, fie-ți memorie binecuvântată!

Căciulata, în 7 Dec. 1918.

E. Roșală.

Pentru membrii Consiliului național din loc. Măne, Sâmbătă în 1/14 Decembrie, la orele 5 p. m., ședință în cancelaria «Asociațiunii».

De ale meseriașilor noștri. În toilul pregătirilor, ce se făceau ieri, Vineri, în localitățile Reuniunii meseriașilor sibiieni întru întâmpinarea oștirilor românești, măiestrul măcelar dl Ioan Mânzat, a ținut să-și arete interesul și dragostea nemărginită față de Reuniune prin faptul, că a depus la mâinile prezidentului Vic. Tordășiauu suma de cor. 500— din cari 100 cor. drept taxă de membru fondator pentru sine, 100 cor. pentru soția sa Maria n. Roșian, ear 300 cor. drept bază la «Legatul Ioan și Maria Mânzat, pentru ajutorarea copiilor din Poplaca (locul natal al dlui Mânzat), aplicați la meserii. Legatul se va atașa la «Fondul Episcopului Nicolae Popea pentru masa învățăceilor meseriași» și va spori din daruri fel de fel. Drept modestă răsplătă, pentru acest dar prețios, marea adunare a meseriașilor, a distins pe dl Mânzat cu onorul de a fi purtat eri, în calitate de stegar, cu prilejul excursiei Reuniunii la gară, steaguri tricolore al Reuniunii, ce era încunșurat de cele trei steaguri, confecționate separat din coale albastră (ce simboliza Muntenia), roșie (Moldova) și galbenă (Transilvania). V. T.

Teatre în Sibiu

Cinematograful Orașului. Piața Hermann. Directoară: D-na M. Scholtess.

Zilnic cele mai interesante programe. Sâmbătă și Duminică: Seară detectivă: Masca de ceară, în 4 acte.

Inceputul la: 6½ ore seara.

Cinematograful Apollo. Strada Schevis. Directoară: Dna Emil Toth.

Sâmbătă și Duminică: Lulu, comedie în 4 acte. Film Phoenix senzațional.

Inceputul la: 6½ ore seara.

Nr. 607/1918 Prot. (282) 3-3

Concurs

Prin abdicarea învățătorului Traian Mandocea, devenind vacant postul de învățător la școala confesională ort. română din Ighisdorf-românesc, protopresbiteratul Agnitei, pentru întregirea aceluia se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. 880 cor. salariu fundamental, plătit în rate lunare anticipative prin repartitie pe popor, restul se va cere dela P. Ven. Consistor.

2. Cuartir natural în edificiul școlii.

3. Relut de grădină 20 cor.

Învățătorul ales e obligat a instrui elevii școlii de toate zilele și de repetiție, a cerceta cu elevii biserica în Duminică și sărbători și a cânta cu ei la sf. liturghie. Ceice vor putea forma cor cu tinerimea adultă, vor fi preferiți și deosebit remunerați.

Doritorii de a ocupa acest post să-și aștearnă rugărilor însoțite de documentele cerute de legile în vigoare, oficiului protopresbiterat în Agnita în termenul sus indicat și să se prezinte în biserică spre a face cunoștință cu poporul și a-și arăta destoinicia în cântări și tipic.

Agnita, la 31 Octombrie 1918.

Oficiul protopresbiterat ort. român al tractului Agnita, în înțelegere cu comitetul parohial concernent.

Ioachim Muntean,
protopop.

Din public

(Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta red. nu primește răspunderea)

S'a răspândit, pe aici și prin România, sistematic vestea că eu ași fi scris la «Ziua», la «Seara», ba la alte ziare germanofile din București. Pornind din același izvor, soaptele trec din oraș în oraș.

Cunosc simptomele. Când m'am înapoiat din America, după cinci ani de exil, planau alte vesti, cari tindeau să mă delatureze dela rolul vechi ce l-am avut. Urmarea a fost că drept răsplătă a temnițelor îndurate și a ruinii materiale, n'am fost învrednicit nici măcar de slujba de achizitor al Băncii Generale de Asigurare. Am luat de nou toiagul pribegirii.

Dacă nu cumva «prieteni» ar avea teamă că pe temeiul jertfei și suferinței aș cere o slujbă României mari, iată declar nu voi sta în calea nimăru.

Nu voi cere și nu voi primi slujbă. Dacă motivul calomniei este însă vechea dușmănie a neputincioșilor pe cari i-am atins cu vârful condeiului, țin să repet următoarea categorică declarație:

N'am scris nici când, nici un singur șir, la nici un ziar germanofil. Dacă va dovedi cineva contrarul, cu sancțiune, pe cuvântul meu de onoare, mă voi sinucide, în termen de 24 ceasuri, în piața Clujului.

O fac fără să mai întreb pe cineva de explicație asupra faptului că: dacă aș fi fost omul puterilor Centrale, cum s'a făcut de m'au închis și Germanii, și Austriacii, și Maghiarii, încât numai acum, la 1 Noembrie am scăpat din închisori, unde eram candidat la — spânzurătoare. —

Cluj, la 5 Decembrie 1918.

V. E. Moldovan — Drumar
publicist.

De vânzare

O cantitate mai mare de cercuri de fier. Informațiuni la

„ALBINA”,

instituit de credit și de economii, Sibiu.

Atelier de pictură

Am onoare a aduce la cunoștința stimaților mei mușterii și Onoratului public român, că întorcându-mă dela armată mi-am redeschis atelierul de pictură bisericească, pictură de firme, precum și luștruire de mobile și binale.

Lucrez prompt și cu prețuri solide.

Aici se află rude pentru steaguri naționale.

Semnez cu toată stima:

Nicolae Tălmăceanu, pictor.
Strada Măcelarilor Nr 30. (Înapoi în curte).

Dejun, prânz și cină

se poate căpăta în pensiunea acum deschisă a lui A. Oleksik, Sibiu Strada Măcelarilor, 7-9. Prețuri moderate și serviciu preventor.

Aviz

Am onoare a recomanda cu toată căldura P. T. Public restaurantul meu de pe promenada Bretter, cunoscut sub numele:

„Bretterbierhalle”,

ca cel mai plăcut loc de convenire al intelectualilor români. Bucătărie ieftină și de prima clasă, vinuri de soi din ținutul Târnavei de cele mai renumite și curat manipulate; zilnic bere proaspătă de Cluj și în fiecare seară concertează cea dintâi :: :: :: :: muzică de țigani din Sibiu. :: :: :: ::

Pentru binevoitorul concurs al onoratului public se roagă:

2-6 (292)

Anton Iosef Fark.

Editura și tiparul tipografiei arhidiecezană.